

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1919

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 6

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἵπουργικαὶ ἀποφάσεις καὶ ἐγκρίσεις	
Περὶ κηρύξεως ἀναδασωτέας τῆς Μεσημβρινῆς πλευρᾶς βουνοῦ Χλωμοῦ	1
Περὶ διαχειρίσεως τοῦ δάσους Ξηροβοῦνι	2
Περὶ κατατάξεως εἰς τὴν οἰκείαν κλάσιν τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου μηλωτῶν (γουναρικῶν) ἐρραμμένων	3
Περὶ μετονομασίας τῆς κοινότητος Νεμπεγλέρ	4
Περὶ μετονομασίας τῆς κοινότητος Μπεχτιλάρ	5
Περὶ χορηγίας ἀδείας συλλογῆς ἐράνων ἐν τῷ νομῷ Χίου ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ	6
Περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἀπὸ 25 Μαρτίου 1916 αἰτήσεως τοῦ Ἀθ. Γιαννακούλη περὶ παροχῆς ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Πύργος τοῦ ἄλλοτε δήμου Εὐρωστίνης τοῦ νομοῦ Ἀργολικοκορινθίας	7
Περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1873 αἰτήσεως τῶν Γ. Καλαποδοπούλου κλπ. περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου ἐν τῇ νησίδι Μακρῆ τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Ἀνάφης τοῦ νομοῦ Κυκλάδων	8
Κανονισμὸς τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Πισσαρτήματος τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρυμάτος Περιθάλψεως	9

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 27544.

(1)

Περὶ κηρύξεως ἀναδασωτέας τῆς Μεσημβρινῆς πλευρᾶς βουνοῦ Χλωμοῦ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπ' ἀριθ. 1396 νόμον «περὶ ἀναδασώσεων» καὶ τὸ ἀπὸ 17 Αὐγούστου π. ἔ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦτου Β. διάταγμα, προτάσει τοῦ δασάρχου Λοκρίδος καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμᾶτευσιν τοῦ παρ' ἡμῖν συμβουλίου τῶν Δασῶν, κηρύττομεν ἀναδασωτέαν τὴν δασικὴν θέσιν Μεσημβρινῆς πλευρᾶς βουνοῦ Χλωμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἐξάρχου τοῦ δασαρχείου Λοκρίδος, ἐκτάσεως τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων (3500) στρεμμάτων, συνορευομένην ἀνατολικῶς μετὰ τὴν θέσιν «Κιαγᾶς», δυτικῶς ἀπὸ κορυφῆς Πέτα Στρούγγα, κορυφῆς Κλεπαπίτσα καὶ κορυφῆς Μεσοδοῦ, ἀρκτικῶς μετὰ τὴν θέσιν ἀπὸ Κιάφα καὶ σημείον Χλωμοῦ καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς ζυγὸν Κιάφας καὶ μεσημβρινῶς ἀπὸ κορυφῆς Μεσοδοῦ, καὶ θέσιν Δεκάνη καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς ζυγὸν Κιάφας, ἀπαγορεύοντες πᾶσαν ἐν αὐτῇ βοσκὴν, ξύλευσιν καὶ ἐκχέρσασιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1919.

Ὁ Ἵπουργὸς
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Ἀριθ. 392.

(2)

Περὶ διαχειρίσεως τοῦ δάσους Ξηροβοῦνι.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1917 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ἐκτάκτων δασικῶν μέτρων» καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμᾶτευσιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν ἀναθέτομεν τὴν διαχείρισιν τοῦ ὅλου δάσους Ξηροβοῦνι, καίμενου εἰς τὰ μεθόρια τῶν περιφερειῶν Παρνασσίδος καὶ Λοκρίδος, τὴν ἐξέλεξιν καὶ γενικῶς τὴν ἐποπτεῖαν τῆς ἐν αὐτῷ ἐνεργουμένης ὑλοτομίας διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐταιρείας τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων εἰς τὸν δασάρχην Λοκρίδος, τὴν δὲ ἐκδοσιν τῶν ἀδειῶν εἰς τὸν Οἰκονομ. Ἐφορον Λοκρίδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1919.

Ὁ Ἵπουργὸς
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Ἀριθ. 1468.

(3)

Περὶ κατατάξεως εἰς τὴν οἰκείαν κλάσιν τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου μηλωτῶν (γουναρικῶν) ἐρραμμένων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1918 ἀναφορὰν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὀσταδημήτη, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι ἡγήθη ἀμφισβήτησις μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εὐπράξιον τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ τοῦ δήμου Ἀθηναίων περὶ τῆς κατὰ τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον κατατάξεως γουναρικῶν εἰς ταμᾶκια ἐρραμμένων, τοῦ μὲν παραλήπτου διατεινομένου ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο δὲν τιμᾶται πλέον τῶν 15—20 δραχμῶν κατ' ὄκταν, τοῦ δὲ ἐπιτετραμμένου τὴν εἰσπραξὴν ἰσχυρίζομένου ὅτι ὑπάγεται εἰς τὴν κλάσιν 364 τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου μὲ ἀξίαν δραχμ. 100 κατ' ὄκταν, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς ἀποφαθέντος ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο, δέει νὰ ὑπαχθῆ εἰς τὸν κατ' ἐκτίμησιν τελωνισμὸν, ὀριζομένης τῆς ἀξίας εἰς δραχμ. 20 κατ' ὄκταν, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1173 ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1918 γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΥΚΑ' τῆς 20 Δεκεμβρίου 1909 «περὶ τελωνιακῶν ἀμφισβητήσεων» ἐπιτροπῆς' δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», ἀποφασίζομεν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶδος πρέπει νὰ καταταχθῆ εἰς τὴν δασμολογικὴν κλάσιν 364 τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου μὲ ἀξίαν δραχμῶν ἑκατὸν κατ' ὄκταν ὡς μηλωτῆ (γουναρικᾶ) ἐρραμμένα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1919.

Ὁ Ἵπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Αριθ. 1622.

(4)

Περί μετονομασίας της κοινότητας Νεμπεγλέο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Έχοντες υπ' όψει α' το άρθρον 8 του ΔΝΖ' νόμου της 14 Φεβρουαρίου 1912 «περί συστάσεως δήμων και κοινοτήτων» ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη δια του άρθρου 8 του 641 νόμου της 14 Φεβρουαρίου 1915, β') την υπ' αριθ. 12 π. έ. πράξιν του κοινοτικού συμβουλίου Νεμπεγλέο (Φακίου) και γ') την υπ' αριθ. 273 έ. έ. γνωμοδότησιν της Έπιτροπείας των Τοπωνυμιών της Ελλάδος, εγκρίνομεν ίνα ή κοινότης Νεμπεγλέο και ό όμώνυμος ταύτη συνοικισμός μετονομασθώσι «Νάσια».

Έν Αθήναις τή 19 Ιανουαρίου 1919.

Ο Υπουργός

K. A. PAKTIBAN

Αριθ. 1623.

(5)

Περί μετονομασίας της κοινότητας Μπεχτιλάρ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Έχοντες υπ' όψει α') το άρθρον 8 του ΔΝΖ' νόμου της 14 Φεβρουαρίου 1912 «περί δήμων και κοινοτήτων» ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη δια του άρθρου 8 του 641 νόμου της 14 Φεβρουαρίου 1915, β') τας υπ' αριθ. 15 και 16 π. έ. πράξεις του κοινοτικού συμβουλίου Μπεχτιλάρ (Ογγήστου) και γ') την υπ' αριθ. 271 έ. έ. γνωμοδότησιν της Έπιτροπείας των Τοπωνυμιών της Ελλάδος, εγκρίνομεν ίνα ή κοινότης Μπεχτιλάρ και ό όμώνυμος ταύτη συνοικισμός μετονομασθώσι «Μοσκοχώρι» και ό συνοικισμός της ίδιας κοινότητος «Σουφλάρ» μετονομασθώη «Κυπαρίσι».

Έν Αθήναις τή 19 Ιανουαρίου 1919.

Ο Υπουργός

K. A. PAKTIBAN

Αριθ. 1815.

(6)

Περί χορηγίας άδειας συλλογής έράνων έν τώ νομῶ Χίου ύπερ άνεγέρσεως Ηρώου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 1 του από 11 Ιουνίου 1898 (105) Β. διατάγματος «περί έράνων», ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη δια του από 18 Μαΐου 1917 (91) όμοίου διατάγματος και τα υπ' αριθ. 100 και 203 τηλεγραφήματα του Γενικού Διοικητού Χίου, παρέγουμεν την άδειαν εις έπιτροπήν αποτελουμένην εκ του Γενικού Διοικητού Χίου, ως προέδρου και των Ηλία Απιδώτου, Δημητρίου Αράπη, Δημητρίου Δεμιρτζάκη Γεωργίου Κοροβίτη, Ρίχα Κουκουρίδη, Νικολή Μοντίνου, Μιχαήλ Παρθενίδη, Χριστ. Ροδοκανάκη και Παντελή Σταγκάλα, ως μελών, όπως μέχρι τέλους Δεκεμβρίου έ. έ. συλλέγη έράνος έν τή περιφερεία του νομού Χίου ύπερ άνεγέρσεως Ηρώου δια την άπελευθέρωσιν της νήσου Χίου και ύπερ των έν πάθει πεπόντων. Είς την είρημένην έπιτροπήν παρέχεται και το δικαίωμα της συστάσεως ύποεπιτροπών.

Η παρούσα δημοσιευθήτω δια της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 21 Ιανουαρίου 1919.

Ο Υπουργός

K. A. PAKTIBAN

Αριθ. 1237.

(7)

Περί άνωώσεως της από 25 Μαρτίου 1916 αίτησεως του Αθ. Γιαννακούλη περί παραχώρης άδειας μεταλλευτικῶν έρευνῶν έν τή περιφερεία του χωρίου Πύργος του άλλοτε δήμου Εύρωστίνης του νομού Αργολιδοκορινθίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 5 του νόμου 714 της 24 Μαρτίου 1916 περί άδειων εκμεταλλεύσεως επί έγγυήσει, κηρύσσομεν άκυρον την από 25 Μαρτίου 1916 πρὸς τὸν Νομάρχη Αργολιδοκορινθίας αίτησιν του Αθ. Γιαννακούλη περί παραχώρης άδειας μεταλλευτικῶν έρευνῶν έν τή περιφερεία του χωρίου Πύργος του άλλοτε δήμου Εύρωστίνης του νομού Αργολιδοκορινθίας επί εκτάσεως 4560 στρεμμάτων, καθ' όσον ούτος λαβὼν επί του έν λόγω γώρου επί τή βάσει της άνω αίτήσεως του δια της υπ' αριθ. 59406 από 28 Σεπτεμβρίου 1916 άποφάσεως άδειαν προσωρινής εκμεταλλεύσεως επί έγγυήσει λιγνίτου, διαρκείας δύο έτών με ελάχιστον θριον εξαγωγής 1000 τόννων μετά του θρου της άκυρώσεως της άοικητής αίτήσεως ού μόνον δέν εξώρουξεν ούδ' άπεκόμισεν ή κατηγάλωσε τούλάχιστον το έν τή άδεία ταύτη όριζόμενον ποσόν τόννων μεταλλεύματος έντός του χρόνου της ισχύος αυτής, άλλ' ούδ' άπεκόμισε τούλάχιστον ποδ της λήξεως της άδειας το τρίτον του όρισμένου ποσού τούτου μεταλλεύματος ούδὲ προκατέβαλε την έγγύσιν των ύπολοίπων τόννων ίνα έγη δικαίωμα παρατάσεως.

Η παρούσα δημοσιευθήτω δια της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ο Υπουργός

K. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Αριθ. 1230.

(8)

Περί άνωώσεως της από 4 Ιουνίου 1873 αίτησεως των Γ. Καλαποδοπούλου κλπ. περί παραχωρήσεως μεταλλείου έν τή νησίδι Μακρονά της περιφερείας του δήμου Ανάφης του νομού Κυκλάδων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 5 του νόμου 714 της 26 Μαρτίου 1916 περί άδειων εκμεταλλεύσεως επί έγγυήσει κηρύσσομεν άκυρον την από 4 Ιουνίου 1873 πρὸς τὸν Νομάρχη Κυκλάδων αίτησιν των Γ. Καλαποδοπούλου, Π. Ασημη και Ν. Βαρβαρήγου περί παραχωρήσεως μεταλλείου έν τή νησίδι Μακρονά της περιφερείας του δήμου Ανάφης του νομού Κυκλάδων επί εκτάσεως 926 στρεμμάτων και 26 τετραγ. μέτρων, άνανεωθείσαν νομίμως έν έτε: 1910 ύπο των Β. Καλαποδοπούλου, Ι. Φραγκοπούλου και Κ. Σαλαταμπάση, καθ' όσον ούτοι λαβόντες επί του έν λόγω γώρου επί τή βάσει της άνω αίτήσεως δια της υπ' αριθ. 34955 από 18 Ιουνίου 1916 άποφάσεως άδειαν προσωρινής εκμεταλλεύσεως ψευδαργύρου επί έγγυήσει διαρκείας δύο έτών με ελάχιστον θριον εξαγωγής 1200 τόννων μετά του θρου της άκυρώσεως της άρχικής αίτήσεως ού μόνον δέν εξώρουξεν ούδ' άπεκόμισαν ή κατηγάλωσαν τούλάχιστον το έν τή άδεία ταύτη όριζόμενον ποσόν τόννων μεταλλεύματος έντός του χρόνου της ισχύος αυτής, άλλ' ούδ' άπεκόμισαν τούλάχιστον πρὸ της λήξεως της άδειας το τρίτον του όρισμένου ποσού τούτου μεταλλεύματος ούδὲ προκατέβαλον την έγγύσιν των ύπολοίπων τόννων, ίνα έχουσι δικαίωμα παρατάσεως.

Η παρούσα δημοσιευθήτω δια της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 16 Ιανουαρίου 1919.

Ο Υπουργός

K. ΣΠΥΡΙΔΗΣ